

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 42302

гр. София, 17.12.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в**  
закрито заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ивета Стефанова**

като разгледа дело номер **13211** по описа за **2025** година докладвано от съдията,  
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 459 от Изборния кодекс (ИК), вр. с чл. 30, ал. 8 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).  
Образувано е по жалба от И. М. А., подадена чрез адв. Д., против Решение № 1423-МИ от 15.12.2025 г. на Общинската изборителна комисия – Столична община, с което на основание чл. 87, ал. 1, т. 1 ИК и чл. 30, ал. 6 и 7 ЗМСМА са прекратени предсрочно пълномощията на оспорвания – общински съветник в Столичен общински съвет от листата на ПП „Възраждане“, анулирано е издаденото му удостоверение, обявен е за избран за общински съветник следващия в съответната листа кандидат – А. А. Б. и му е издадено удостоверение, като на основание чл. 60 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) е допуснато предварително изпълнение на решението.

В жалбата са въведени искания съответно за обявяване нищожността на разпоредената с атакувания акт негова предварителна изпълняемост и за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на решението.

Исканията са допустими.

Искането за обявяване нищожността на разпореждането по чл. 60 АПК е основателно.  
Разпоредбата на чл. 459, ал. 4 ИК във връзка с чл. 30, ал. 8 ЗМСМА предвижда, че жалбата срещу решението на ОИК за предсрочно прекратяване пълномощията на общински съветник и за обявяване за избран за такъв следващия в листата кандидат не спира неговото изпълнение. В случая Изпълнителният кодекс е придал на обжалваното волеизявление предварително изпълнение. Изрично признатата от специалния закон предварителна изпълняемост на разглежданата категория актове отрича валидността на упражненото от административния орган правомощие по чл. 60, ал. 1 АПК, доколкото разпоредените с произнасянето по чл. 60 АПК правни последици вече са възникнали пряко по силата на закона. Следователно допуснатото от издателя на акта с нарочно разпореждане незабавно изпълнение, бидейки извън неговата компетентност и лишено от предмет, е нищожно. Предвид тази констатация е дължимо съдът да обяви нищожността на обективизираното в решението на ОИК разпореждане по чл. 60 АПК.

Искането по чл. 166, ал. 4, вр. с ал. 2 АПК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административния акт е неоснователно.

Цитираната специална норма (чл. 459, ал. 4 ИК) установява изключение от общото правило на чл. 166, ал. 1 АПК за суспензивен ефект на жалбата, според което оспорването спира изпълнението на атакувания акт, като на съда е предоставена компетентността да постанови спиране на изпълнението. За разлика от случаите по чл. 60, ал. 1 АПК, в които административният орган прави преценка за наличието на предпоставките за допускане на предварително изпълнение на издадения от него акт, в случаите на предварително изпълнение, допуснато по силата на закона, възможността от закъснението на изпълнението да настъпи значителна или трудно поправима вреда се презюмира. Поради това и при липсата на специална разпоредба в ИК относно предпоставките, обуславящи преценката на съда, изпълнението на акта може да бъде спряно, само ако съществува вероятност то да причини такива вреди (по аргумент от чл. 60, ал. 1 и чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2, изр. 1-во от АПК).

Възстановяването на суспензивното действие на жалбата срещу решението на ОИК за предсрочно прекратяване пълномощията на общински съветник, в което би се изразило евентуално спиране на изпълнението му, предполага наличието на основание за обезпечаване на основното оспорване на неговата законосъобразност със степен на значимост, поне съпоставима с интереса от незабавното изпълнение на акта. Доказването на възможността предварителното изпълнение на административния акт да предизвика вреди, съответно – тяхното индивидуализиране, е в тежест на молителя.

В конкретния случай, основателността на искането е изведена от твърдения за нарушения при вземането на решението на ОИК, т.е. от претендираната негова незаконосъобразност. Вероятната основателност на оспорването на акта сама по себе си не може да обоснове спиране на изпълнението и е неотносима към настоящото производство. Противно на съжденията на оспорващия, въпросът за ползването му от доверието на избирателите няма връзка с момента на изпълнение на акта. В случая отсъства и яснота относно имущественото състояние на жалбоподателя, а бланкетното позоваване на лишаването му от право на труд и доходи не обуславя извод за неблагоприятно засягане в обхвата на чл. 166, ал. 2 АПК.

Отделно от съображението за недоказаност на искането за спиране на изпълнението, довод за неоснователността му може да бъде почерпен и от съпоставката между вредите, които оспорващият би претърпял, с предполагаемите причини, мотивирали законодателя да допусне предварителното изпълнение на акта. Общественият интерес от функционирането на общинския съвет в надлежен състав има превес над възможното накърняване на правата на конкретния общински съветник със спорен правен статус, в частност – до решаването на въпроса за съвместимостта за заемане на процесната публична длъжност. Необходимостта от засилена закрила на обществения интерес е оправдана от засягането на интересите на всички граждани на територията на Столична община. В контекста на изложеното, основната негативна последица за молителя от изпълнението на решението би се породила от факта на обявяване за общински съветник на друго лице от същата политическа партия, която е преодолима и поради това поправима при успешно проведено оспорване на решението на ОИК.

Изложеното мотивира съдът да отхвърли искането за спиране на изпълнението на решението на ОИК.

Воден от горното, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на обективираното в Решение № 1423-МИ от 15.12.2025 г. на Общинската изборителна комисия – Столична община разпореждане по чл. 60 АПК за допускане на предварителното му изпълнение.

ОТХВЪРЛЯ искането на И. М. А. за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Решение № 1423-МИ от 15.12.2025 г. на Общинската изборителна комисия – Столична община.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: